

вори! Не, всички трѣбва да говоримъ така, и съ умъ, и съ сърце, и съ душа, и съ духъ. Всички трѣбва да бъдемъ тѣй искрени, тѣй невинни, както дѣцата. И право е казалъ Христосъ: „Ако не станете като малкиѣ дѣца, не можете да влѣзете въ царството Божие“.

За сегашнитѣ хора, за вѣрующитѣ се иска не само вѣра, не само любовъ, но се изисква чистота и невинность, които сж една вътрѣшна връзка между доброто и Истината. За сега между доброто и Истината нѣма връзка, защото доброто е добро за сърцето, а Истината е Истина за ума. Между ума и сърцето нѣма връзка. Умътъ мисли едно, сърцето чувствава друго, а когато дойде тази невинность, тя се свързва съ ума; умътъ се свързва съ душата; душата — съ духа, а духътъ, който носи всички велики блага на козмоса, се свързва съ Бога, и тогава животътъ за насъ придобива смисълъ и казваме: ние сме дошли отгорѣ, за да извършимъ волята Божия и ще я извършимъ тѣй, както Богъ изисква. И най-послѣ, като напуснемъ земята и тръгнемъ за онзи свѣтъ, всички наши по-голѣми братя, които сж изпълнили волята Божия, които сж завършили своето развитие ще кажатъ: ние сме доволни, че извършихте волята Божия, елате съ насъ, ние имаме нова култура, разполагайте съ всичко наше. Туй е фактъ! Тѣй ще бъде съ всички, които сж извършили волята Божия!

Бесѣда, държана отъ Учителя, на 14 декемврий,
1924 г. гр. София.
